

Mythologia, Venise, 1567 - VI, 09 : De Phrixo

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[70\] : De Phryxo](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre VI

[Mythologia, Francfort, 1581 - VI, 09 : De Phrixo](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre VI

[Mythologie, Paris, 1627 - VI, 10 : De Phrixe, & de Hellé](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre VI

[Mythologie, Lyon, 1612 - VI, 09 : De Phrixe & de Hellé](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - VI, 09 : De Phrixo, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 08/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/881>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4
Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 180v°-181v°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Phryxos](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Mythologiae

De Phrixo.

Cap. IX.

Phrixus, qui aureum vellus in Colchos dicitur transtulisse, Athamanis & Nepheles fuit filius. Cum enim Athamas Thebis imperaret, Nephele vxorem duxit, è qua Phrixum & Hellen suscepit. Deinde, nescio qua de causa, Nephele dimissa Ino secundam vxorem cepit, de qua Clearchum, sive, ut alii maluerunt, Learchum, & Palmonem suscepit, quem etiam xelicerat postea vocarunt. Verum cum Ino priuignos odio haberet, qui mos est plerunque nouercarum, huiusmodi iniurias Phrixo & Helle machinatur. Torruit omnia frumenti, ceterorumque leguminum semina ne nascerentur, deinde persuadet variibus per largitionem, ut nuntiantur Athamantii fruges illa de causa non nasci, quia opus foret unum de filiis Nepheles Dis immolari. Ieo responso accepto, ingenti necessitate, ut putabat, compulsa Athamas Phrixum dicitur ad aram mactaurum immolasse, ut ait apollodorus Grammaticus libro primo. At Nephele Phrixum & Hellen rapuit, autemq; ouè à Mercurio capti illis dedit, qua pætra vesti fuerunt. Cū vero ad id fratres peruenissent, quod est inter Signum & Chersonesum, cōtigit ut Helle in proximum mare deciderit, quod ab ea dictū fuit postea Hellespontus, vel Athamanicus, ut ait Aeschylus in Persis, & Ouid. in Epit. Leandi;

20 Fluctibus immodicis Athamanidos & quora canent,
Vixq; manet portu tutu carina suo.
Hoc mare cum primum de virgin nomina mersa,
Quz tenet, eis nactum, tale fuisse puto.
Est lati amissa locus hic infamis ab Helle.
Vrbi mihi pat. at, nomine crimen haber.
Inuideo Phrixo, quem per fratra tristis tatum
Aurea lanigero vellere vexit quis.

Helle postea à piscatoribus capta in litore sepulta fuit, ut scripsit Herodotus in Polymnia. Phrixus incolumis in Colchidē peruenit, ibi; Loui Phryxio cognomine, sive fuge fauenti immolauit, pelleonque illici in loco Martis, in eius honorem affixit: quam postea à draconi feruari solitā fabulati sunt. Deinde Phrixus duxit Chalciope Aetoz filia, Argum, Meliam, Catim, Sotum, Phrontim, ac Hellen ex ea suscepit filios; quā tamen quidam non Chalciope, sed Iophollen nominatam fuisse contendunt. Athamas postea Iunonis voluntate in furorem versus, quoniam Dionysum à Mercurio captum tanquam puellam per quoddam tempus educasset, Learchum filium, quem suscepserat ex Ino, trucidavit: quare territa Ino cum Melicerta in mare defiliit. Ob illas cedes Athamas decidens ex Imperio & è Bzotis profugus oraculum consuluit, ac responsum cepit, ut ibi habitaret, ubi à lyluelli tribus animalibus in conuicium accipere tur. Paulopoli in Athamanis vocata lupi illum intuentes aufugerunt, semerasque carnes cuium, quæ comedebant, reliquerunt. Ibi cum habitare iuxta oraculi responsum athamas decreuisset, Themisto Hypsei filiam tertiam vxorem duxit, è qua Leuconem, Etythram, Schenoem, ac Tithonum, vel, ut alii malunt, Peum genovit. Alii tamen dixerunt non quidem ad aram, ut mactaretur, adductum fuisse Phrixū; sed illi ad eligēdam in sacrificia pulcherrimam victimam missa arietem Iouis consilio locutum fuisse, atque patefecisse omnes nouercz iniqas, inter quos fuit Didymus; quare ille cum lotore è patria terra, persgori stratis insidentes

fidentes, ut aries illis significauerat, aufugit: ac Diis postea apud flumium
 Phasis illum arietem, ut mater sibi significaret, immolauit. Alii dicunt tunc
 hoc cum fuisse arietem, cum Helle delapsa est; atque hortatum esse Phrixum
 ut fortis & intrepido esset animo, quod illum esset in terram Colchicam
 asportaturus. Alii dixerunt Nepheli Deani fuisse, quae ab Athamante ne-
 glesta ob mulierem in caelum euolauerit, at cum Ioue conquastra squalorem
 agro Athamatis immiserit, ob quem illa, quae dicta sunt de nouerice insidiis,
 contigerunt, cum in Colchorum regionem iter conficerent Phrixus & Helle
 non per aera vecti, ut quidam putarunt, sed terrestris itinere in traiicien-
 do mari Abydo propinquo delapsa est Helle, at Phrixum Colchidem pro-
 fectus arietem, ut alii volunt, Marti; ut alii, Mercurio immolauit: ibique cu
 habitat et regioni nomen dedit, quae a Phrixo Phrygia dicta est. Deinde ve-
 ro Nepheli poenas datus Athamas ob filios, ad Iouis aram iugulandus ad-
 ducitur, at ab Hercule seruatus fuit; quae res argumentum fuit postea So-
 phocli tragedie Athamantis. Fabulati sunt postea ad perpetuam huiusc
 rei memoriam impetratum a Ioue fuisse precante Nepheli, ut Aries signum
 inter sydera collo caretur, quod etiam effectum est. Alii arbitrati sunt na-
 uem fuisse, quae pictum arietem in prora haberet, quae Phrixum & Hellen
 trans mare vixerit: verum cum Helle in mare e prora despiceret, in mare
 decidisse ac periisse, ut scripsit Hellanicus. Alii censuerunt, inter quos fuit
 Pherecrates, Arietem fuisse Phrixii alumnus, qui cum Invis infidias per-
 sensisset, hortatus est Phrixum ut se fuga seruaret, qui cum fugisset in Col-
 chidem, locus datus est fabula, quod per arietem seruatus fuit in Colchi-
 dem, ut scripsit Dionysius in Argonauticis; quem etiam memorauit sna cu
 Phrixo in Colchidem nauigasse. alii locum datum esse fabulae putarunt,
 quis Helle cum morbo in itinere periuferet, in mare fuerit deiecta, ut mors est
 nauigantibus; eum Phrixus incoluisse in Colchidem sit delatus. atque tot
 de Phrixo scripta apud antiquos inueniuntur. Hinc omnia sane veram con-
 tinet historiam, praeter modum fuga: nullo enim modo fieri potest ut aries
 aureum vellus habet, aut per aera volaret, atque ita in Colchidem ter-
 ram peruenierit. Sed cum esset antiquorum consuetudo ut animalia dome-
 stica non solum pecuniis imprimarent, sed in omnibus proprebus aliis pin-
 gerent, aut illorum nominibus pro pictis imaginibus appellarent, Phrixum
 & Hellen in nauigio, quod pictum aureum arietem in puppe haberet, vectos
 crediderim. Atque fortuna vicissitudines per hanc fabulam quo pacto fert
 conueniat antiquos demonstrare voluisse censuerim; cum mollis, & mulie-
 bris sit animi, fortunae mutationes non sapienter ferre, aut nimium in arduis
 tristari, aut in felicibus rerum successibus nimium extolli. nam in omnia
 vel pericula vel felicitatem prudentia debet esse pro clypeo, cum incauti
 plerique magnitudine repenitus alicuius mutationis continuo obruantur.
 Lucianus tamen in Dialogo de astrologia, Phrixum rerum astronomicarum
 scientia delectatum scribit dictum fuisse a fabulatum artificibus in caelum
 ab ariete fuisse sublatum. ego vero hoc nihil aliud significare crediderim,
 quam illum, qui rebus presentibus optime ac sapienter vivi nouerit, proxi-
 mè ad Deorum immortalium naturam accedere: at si imprudenter, parumque;
 honestè, & superbè abutatur, facile esse ex altissimo dignitatis gradu dela-
 bi, quod etiam Hellen passam fuisse fabulantur. Nulla est enim tam firma,
 neque tam constans hominum conditio, quin ob suam temeritatem & im-

30

40

Z z pruden-

Mythologiae

prudentiam, si ita Deo placuerit, citissime posuit delabitur, atque quod ita sit
pater vel ex ipsis nominibus: Athamas enim, non admirandum esse signifi-
cat, cum sit ~~admirans~~ mirari, actionemque illam adimat. Nephele vero
nebulæ, ex quibus nascitur profecto rerum humanarum contemptio, nam
ut inquit is poeta;

Nil admirari, propè res est una Numici,
Solaque quæ possit facere, & seruare beatum.

Quis locus sancte merito concedi potest admirationi, cum tota hominum vita
huc illuc fluctuet; & quocunque ventorum impetus appulerit, eò facile cor-
30 ruat? nam omnes opes, & amicitie, & imperia tandem stabilia sunt, quandiu
secunda Fortunæ aura aspirauerit. siue igitur illa sit rerum cuiusque ad felicitatem praesentem propensio, siue Dei consilium ob inscitiam mortaliū
ita vocatum, siue aliud quidpiam, omnino illa opus est viro prudenti. Hac
aura aspirante seruata animi moderatione in felici successu Phrixus deu-
tatis noueret insidiis in Colchorum regionem peruenit, ubi non sine auxilio
Deorum firmius imperium & tranquilliora omnia adiuuenit. ac de Phri-
xo satis, nunc de Argonauti dicamus.

30

De Argonauti.

Cap. X.

NAVIS illa, quæ fuit postea inter sydera collocata, in qua nauigarunt Ar-
gonautæ, ab Argo, qui fuit architectus extructa est. dicunt ei à Pelia
imperatum ut clausos pertenues affigeret, cum tamen ille validissimis
compegerit, quare postea consilio Palladis facta fuisse dicitur. adiuncta
fuit hæc nauis in quodam loco, qui ab Iolco distabat vixinti stadiis, quem
idecirco quod nauis ibi fuisset compacta ~~ad~~ ^{ad} cœnctra compingendo sci-
licet Pagas vocarunt, ut tellatur Str. lib. 9. & Ouid. in epil. Paridis Iaso-
nem Pagasum vocat, quia in ea nauigavit;

30

Phasida puppe noua vexit Pagasum Iason.

Læsa nec est Colcha Thessala terra manu.

Huius nauis malus è quercu Dodonæ satidica arbore cæsus fuisse dicitur,
quam arborem Pallas indicauit, quamobrem malum ipsum garrulam picam
in his appellauit Lycophron;

in Tauri ad Antipateras d'partitum.

In garrula transiecta picta est, ut ferunt.

Et Valerius flaccus satidicam ratem appellauit lib. 1. Argonauticortm. Hæc
nauem triginta remigum sedes habuisse utrinque conilit, quam Theocri-
tus in Hylæ vocauit ~~τριγύριον~~: nam ~~τριγύριον~~ transtrum significat & sedem
nauticam, super qua fident remiges, ita inquisens;

40

οὐδεὶς ἐπίστηται τριγύριον οὐδὲ πάλιν.

Quod, uigil cui fuerant triginta, reliquerat Argo.

solvenerunt autem à littore primum Argonautæ vere precipiti, quo tempore
Pleiades mane oriuntur, ut patet ex his verbis eiusdem;

Ἄργος τοιαντες μάναδες ἤχασσεν δι.

Ἄργος τοιαντες μάναδες ἤχασσεν δι.

Τέρπεσσεν δια παράκτιον δῶμα θεοῖς

τέρπει.

Pleiades ut surgunt, agni pascuntur ad oras

Agrorum